

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajnicah“ se plačuje za navadno trispodno vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " " 2 "
6 " " " " 3 "

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa uredništvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

CESTE

Dobre ceste pospešujejo promet in blagostanje dežel; zato so se vedno potegovali za nje moške, ki so hoteli dobro svojemu narodu. Kmetje se pogosto bojijo cestnega dela in jih je treba siliti, da napravljajo in vzdržujejo občinske poti ter občinske in skladojne ceste. Nekateri okrajni glavarji morali so siloma pritiskati na ljudstvo, da si je zgradilo potrebne poti in ceste, ter so bili radi tega neprijubljivi, dokler je delo trpelo. Ko se je pa odprla zveza s kraji, ki so bili do tistega časa ločeni, ko je bilo mogoče prevajati blago po strminah in dolinah, po katerih se je prej vse le nosilo, bil je trud pozabljen in ljudje so blagrovali župane in okrajne glavarje, ki so jih silili k žrtvam. Tu pa tam poganjalo se je pač ljudstvo tudi samo za kako pot ali cesto in je bilo pripravljeno veliko žrtvovati, ako bi se mu želja izpolnila; ali zavidni in nemarni sosedje zuali so zaprečiti marsikako potrebno podjetje, ki prej ali slej se vendar izvrši v veliko korist morda celo sedanjim zavistnikom.

Na Goriškem storilo se je za ceste in poti v zadnjih 25 letih prav veliko in nekateri moške pridobili so si veliko priljubljenost v krajih, katerim so priskrbavali podpore za ceste. Sedanjí kranjski deželni predsednik Andrej baron Winkler imel je kot okrajni glavar v Tolminu zaupanje vsega ljudstva svojega okraja, ki si ga je pridobil s prijaznim, dobrohotnim, očetovskim postopanjem v vseh javnih zadevah, posebno pa z neumornim trudom, s katerim se je potegoval za ceste na Tolminskem in za deželno podporo v njih izvršenje. Cesti iz Tolmina pod Brdo po bački dolini in od Sv. Lucije v Cerkljo ob Idriji, ki vežete (ali bote vezali) tolminsko glavarstvo s kranjsko deželo, in veliko drugih so v prvi vrsti delo njegovih rok in truda ter so mnogo pripomogle k njegovi priljubljenosti v okrajih, ki ga je vsled tega volil v deželni in državni zbor. Kot deželni poslanec in deželni odbornik v Gorici ter kot državni poslanec na Dunaji imel je vedno koristi svojega okraja in svoje dežele pred očmi ter je mnogo pomagal v vsakokratnem oziru posameznikom, okrajem in deželi.

V poslanskih odnosih ima baron Winkler kot naslednika viteza Tonkliča, ki mu je sleden tudi v tem, da je po zastopih, v katere ga je narod volil, dobil vitežtvo, kakor je Winkler dobil baronat vsled mesta, na katero so ga želeli in prosili slovenski državni poslanci. Vitez Tonkli ravna se v mnogih rečeh po svojem predniku v javnem zastopstvu, posebno tudi v tem, da pogosto poudarja potrebo dobrih cest ter da vlado spominja na to, kar je že mnogokrat občeala storiti. Priznati moramo, da v zadnji dobi je vlada mnogo tisočakov zabila v naše državne in celo skladojne ceste in jih še zabija, ter da je voljna spraviti naše ceste ob Soči, ob Idriji, ob Bači, Nedizi in po Vipavski dolini v red. Vemo sicer, da država ne dela tega radi našega upitja in radi nesreč, ki so se našim ljudem pripetile na teh cestah, ampak edino le zato, ker vojno ministerstvo to zahteva z ozirom na potrebo za vojskni čas, ali vendar je in ostane res, da dobre ceste bodo tudi nam v korist, in smo visoki vladi za njeno skrb in za veliko gmočno podporo našim cestam prav hvaležni.

Se vé, da je težko pri mnogih in velikih podjetjih vse tako vpeljati, da bi šlo dalo gladko izpod rok, kakor bi kdo želel. Zato je dr. vitez Tonkli imel prav, ko je v seji 15. marca v državnem zboru opozoril na nekatere nedostatnosti pri izvrševanju vladnega načrta, ki obsega zgore navedene ceste, razdeljene na več let. Vprašal je vlado, zakaj se ni postavila primerna vsota proračuna tekočega leta za poravnavo Trnovskega klanca za Kobaridom, in dobil je v odgovor, da c. k. namestništvo v Trstu ni še izgotovilo potrebnih načrtov. Na to je priporočal vladi, naj zahteva, da se ji pošljejo iz Trsta izgotovljeni načrti predno bo mogoče. Spomnil je vlado na njeno namero, da se sprejme cesta iz Volč in iz Jalšaike čez Sv. Lucijo v Cerkljo in v Loko v državno upravo, ter izrekel nado, da se to zgodi. Rekel je, da se mora sezidati rdnjava pri Robiči, za katero se je načeloma

uže izrekla vojaška komisija, ter je omenil podporo, katero potrebuje cesta iz Kobarida do Robiča in iz Starega sela v Logo. Grajal je delo, ki se je izvršilo na Ajsovcu pri Gorici, ki ne zadostuje potrebam, ker je napravilo le velik ovinek, ne da bi bila cesta taka, kakršna bi morala biti. Omenjal je vladin načrt, popraviti cesto, ki vede iz Gorice v Ajdovščino, ter ni nasproten temu, da bi se popravila v več rokih. Navajal je tudi koristi, ki bi donesla predeljska železnica posebno avstrijskemu Lloydju in severnim deželam, kakor tudi domačim, dasi nima nade, da bi se kmalu izvršila. Če tudi je vlada vsem tem početjem naklonjena, če tudi jih je večinoma uže sprejela v svoj program, razdelivša jih na več let, če tudi jih uže izvršuje, kolikor dopuščajo sredstva, ki so v to dovoljena, je vendar dobro, da naš državni poslanec na to misli, da vlado o priliki spominja na njeno malogo ter da ji razodeva naše želje. To je vitez Tonkli v oni seji tudi resnično storil; zato smo mu hvaležni za njegov govor. Ako se bo vlada držala dosedanjih načel gledé cest na Goriškem, imeli bomo časom dobre, le škoda, da se ceste prepogosto ravniyo le v ovinkih, kakor na Ajsovcu in pri Volčah, in da se ohranjujejo nekateri klanci ali strmine z dveh strani brez prave potrebe, n. pr. na Čiginji. Če tudi bi šla cesta nekoliko zunaj male vasi, ne bi ostala brez hiš, ker povsod radi zidajo nove hiše ali vsaj krčme ob državni cesti, če je na pravem mestu.

Družba sv. Vincenca Pavlanskega v Gorici.

Deseto leto je, odkar se je ta družba ustanovila v Gorici. Začetkom štela je le malo udov, razpolaga le z malimi sredstvi; toliko večje pa je bilo njeno zaupanje v božjo previdnost in to zaupanje je ni gojufalo. Leta 1879. imela je dohodkov 481 gl. 19 kr. in stroškov 424 gl. 60 kr.; a uže leta 1884. imela je dohodkov 2316 gl. 76 kr. in stroškov 1641 gl. 58 kr., a leta 1886. so dohodki narastli na 6439 gl. 41 kr. Izloženo sploh ni nobeno dejanje keršćanske ljubezni iz te družbe; in ker je narastlo število udov ter število potrebnih in ker se je razširil delokrog, ustanovila se je mimo prve konference sv. Hilarija z italijanskim poslovnim jezikom 5. decembra 1884. tudi druga konferenca sv. Ignacija s slovenskim poslovnim jezikom. Povod temu bil je dvojen: 1. velika revščina v mestu, 2. ker je imela poprej jedina konferenca z italijanskim poslovnim jezikom premalo udov, ki bi bili mogli v zadostnem številu oskrbovati uboge. Zbralo se nas je v to svrhu imenovanega dne blizu 20 Slovencev v pritični sobi knez nadškofjskega semenišča. Našli smo takrat zbrani zaviro tudi v tem, da izmed mnogobrojnih Slovencev v Gorici je le malokdo udeležil se te delavnosti. Ker nam v mestu ne manjka izvršnih in pripravnih moči, ustanovili smo takoj svojo posebno konferenco. Naša podružnica dela toraj uže peto leto. Prevzela je skrb za uboge in skrb za revno šolsko mladino. Imela je na leto 40-45 rednih sej delajočih udov. Čast predsedništva imel je ves čas podpisani. Denarničarja bila sta: poprej č. g. Fr. Goljovšček in sedaj: č. g. Fr. Žigon. Tajniki bili so zapored čestiti gospodje: dr. Kos, J. Gerbec, M. Cenčič, H. Leban. Revnih družin podpirali smo povprečno po 12-20 na teden; med tem časom smo tudi mnogim dijakom priskrbeli obleko, stanovanje i. t. d.

Dne 13. februarja 1885. volil se je v posebni seji odsek za ustanovitev „študentovske kuhinje“. V tem so bili mimo predsednika še preč. gospodje: monsig. Jožef Marušič, prof. J. Kožuh, J. Gerbec in A. Fabijani. Odprla se je kuhinja po veliki noči leta 1885. v prostorih sedanjega slov. otroškega vrta. Od takrat dela do sedaj neprestano. Dne 12. oktobra 1885. odprli smo jo v novih prostorih, v nanskih ulicah, števil. 8. Za-

četkom slo nam je težko; a 23. novembra 1885. prevzele so skrb za kuhinjo šest sestre sv. križa. Povprečno bilo je vedno med 30-45 dijakov v tem zavetišči. Tu imajo v primerno urejenih prostorih štirikrat na teden, t. j. v ponedeljek, v torek, četrtek in petek svoje pribežališče. Tu ostanejo po zimi od 10. do 2. ure in po letu od 10. do 3. ure. Učenje, snajenje, molitev, jed, igra, vse se vrši v redu in pod nadzorstvom.

Dobrotniki se za ta zavod vedno oglašajo in v posebno veselje služi predatojnistvu in odboru pripoznanje vis. c. k. ministerstva za poljedelstvo, ki uže nekaj let dovoljuje brezplačno potrebna drva za kurjavo, ter pripoznanje vis. deželnega zbora poknaž. grofije Goriško-Gradišćanske, ki vsako leto podeli lepo svoto v podporo.

Ker se ravno kar sklepa končni račun naše družbe, treba, da tudi svojim rojakom podamo nekaj črtic iz delovanja zadnjega leta društvenega. Naša konferenca sv. Ignacija s slovenskim poslovnim jezikom imela je tudi leta 1888 1.) skrb za uboge in 2.) študentovsko kuhinjo. Prvi društveni oddelek vršil se je po stari navadi prav srečno. Redne seje bile so vsak petek ob 6. uri na večer. Podpora se je delila tekom leta po tšdenskih nakaznicah na moko, riž, meso, kruh i. t. d. 28 družinam; sedaj oskrbujemo 12 družin. Razdelilo se je tudi nekaj stare in deloma nove obleke; drugim plačala so je stanovnina. Jeden revež umrl je v visoki starosti.

Za uboge se je leta 1888. prejelo:

Ostarek leta 1887	— gl. — kr.
Po vrhovnem svetu v Gorici	68 " — "
Visoki deželni zbor	50 " — "
V pušico delavni udje	32 " 20 "
Po dobrotnikih	56 " 40 "
Izvauredno darilo	6 " — "
Skupaj 207 gl. 60 kr.	

Izdalo se je:

Poplačal se je dolg leta 1887	23 gl. 45 kr.
Veljavnice za moko, meso i. t. d.	160 " — "
Najemnina ubogim	6 " — "
Stroški za pogreb reveža	7 " — "
Za odločen namen	6 " — "
Za obleko revnim	4 " 30 "
Mali stroški	— " 45 "
Skupaj 207 gl. 23 kr.	

Če od dohodkov 207 gl. 60 kr. odštejemo stroške 207 " 23 " ostane še — gl. 37 kr.

Študentovska kuhinja. Pregled stroškov in dohodkov tega oddelka kaže to-le:

DOHODKI:

Ostarek leta 1887	— gl. — kr.
Visoki deželni zbor za leto 1887	100 " — "
Visoki deželni zbor za leto 1888	100 " — "
Darovi podpirateljev	205 " 80 "
Iz pušice delavnih udov	71 " 42 "
Male vplače nekaterih učencev	24 " 10 "
Skupaj 502 gl. 32 kr.	

STROŠKI:

Poplačal se je dolg leta 1887	118 gl. 87 kr.
5070 porcij veljalo z nadzorstvom	240 " 48 "
Obleka dijakom	12 " 60 "
Stanovnina dijakom	10 " — "
Stanovanje od 1. februarja 1888. do 1. februarja 1889	80 " — "
Sestram za oskrbnitvo do 5. febr. 1889	40 " — "
Skupaj 501 gl. 95 kr.	

Če od dohodkov 502 gl. 32 kr. odštejemo stroške 501 gl. 95 kr. ostane še — gl. 37 kr.

Sicer nimamo sedaj imetka, — a plačali smo vse dolgove, in tudi preteklo leto delali smo do današnjega dne precej uspešno in dosledno. Imela je tudi naša konferenca dohodkov 709 gl. 92 kr. in stroškov 709 gl. 18 kr. Razvidno je vsem dobrotnikom, da se mladine in dobrotnikom naših ustanov, da naša konferenca s slovenskim poslovnim jezikom dela.

Bog daj, da bi se s pripomočjo blagih človekoljubov s časom bolj utrdila! Treba nam mnogo vrlih udov v mestu in rodoljubnih dobrotnikov po deželi. Stopajmo naprej, da se delo naše bolj pospeši!

Pri tej priliki podajamo svojim prijateljem tudi poročila o delovanju našega vrhovnega sveta. Slednji ima nadzorstvo in voditeljstvo vseh dobrih del Vincencijeve družbe in so njega udje, kakor razvidno iz ravno odelodane „Relazione per l'anno 1888“ (slovenskega „Poročila“ radi stroškov letos nismo priobčili) prebl. baron Somaruga, monsignore Josip Marušič, K. vitez Baubela in pa podpisani. Vrhovni svet imel je dohodkov 1294 gl. 59 kr., stroškov pa 652 gl. 82 kr. Med drugim imel je dve siri v sirotišnici „Contavalle“ v Gorici in jedno siri v „Marijanišči“ v Ljubljani.

V zavodu č. sester sv. križa bilo je pet sester in jedna pripravnica. Dve ste imeli opravilo v „studentovski kuhinji“ in v „konviktu“, druge pa so stregle bolnikom po mestu ali pa so oskrbovale brezplačno bolne reveže, katere podpira naša družba. Pregled računa tega oddelka kaže 1998 gl. 43 kr. dohodkov in 1879 gl. 83 kr. stroškov. Zavod naseli se stalno v Gorici in si je pridobil pe dobrotnikov lastno hišo na Frana Josipa cesti, blizu starega pokopališča.

Zavetiščice za zanemarjene otroke v kapucinskih ulicah, št. 16. tudi lepo napreduje. Nadzorstvo in pouk imata tam ob nedeljah in praznikih dva čestita bogoslovca. Neimenovani dobrotniki podarili so temu zavetišču prilikom štiridesetletnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa kot glavnic 250 gl. v srebrni renti. — V tem oddelku bilo je leta 1888. dohodkov 172 gl. 24 kr., a stroškov 155 gl.

Konferenca sv. Hilarija imela je v oddelku: „skrb za uboge“ preteklega leta dohodkov 335 gl. 18 kr. in stroškov 329 gl. 70 kr. Če se ozremo na vse to, kar je družba Vincencijeva leta 1888. storila, prejela, izdala in prihranila, razvidimo, da je uspešno in zdatno delala.

Koncem izrekamo vsem prijateljem, dobrotnikom in sodelovalcem za obilno materialno in duševno pomoč prav srčno zahvalo. Da bi nam ostali vsi zvesti in nam pridobili mnogo novih dobrotnikov *) želji in upa v imenu odbora:

V GORICI, 19. marca 1889.

JULIJ plem. KLEINMAYR.

Dopisi.

Izpod Čavna, 20. marca. — Letnino za družbo sv. Mohora poslali so naši poverniki te dni v Celovec. Nekaterim povernikom so udje prirasli, nekaterim pa tudi odpadli. No! Vipavska — naša stran — bode najbrže višje udov štela nego lani. — Nova vada našim nezadovoljencem! Počil je glas, da v kratkem dobimo tu agente, ki bodo nabirali ljudi za izseljenje v južno Ameriko, v Brazilijo ali v primorsko (priekeansko) pokrajino „Bahia-o.“ Hvalijo deželo kot zdravo in bogato. Ugrizne-li pa kateri Vipavcev v to vado, ne vemo. Teško bode kaj. Tržaški okolčan v „Edinosti“ je preživo opisal muke i težave, koje su zadnji izselniki pretrpeli. Neki Kraševci iz Koprive, ki dela mnogo tu po Vipavskem, šel je tudi meseca septembra v Rio de Janeiro na uro gledat in trdi tudi, da pri nas se bolje gaja nemej živini nego izselnikom v Braziliji. In to je tudi tako! Slabo seme bi mi radi i v Bohia-o oddali, ali ono bi ne hotelo tje.

Dva meseca je temu, da so odvedli iz ajdovske jetnišnice v Gorico tatinsko zadrugo, ki je okolo pet let v našem predelu šarila. Oče in mati, sinu i dvema drugoma na čelu, zakljajali (kaj je to? Ur.) so se na Vizokem pod goro med Šempasom in Črničami. Svoje tatvine vršili so kedar in koder so se mogli, a najljubše bilo jim je deitati v burji in niti gospodom nuncem niso kaj radi prizanašali. O duhovem (binkoštih) bode dve leti, odkar so g. vikarja v Osekum počastili in za precejšnjo svoto okrali. Minuli božič oglašili so se pri g. dekanu v Črničah. A ta jim je posvetil. Zapazil je svetlobo, ki je dohajala iz kleti skozi vrata. Prižge svetilo ter gre v klet in zasači Haram-bašo, ki uprav vino v posodo nataka. Malo se po strani ogledata, da se spoznata in v dveh dneih dobila je vsa zadruga začasno prenočišče v Ajdovščini. — Sedaj se pa šepeta, da pred nekolikimi

*) Uredništvo našega lista bo tudi naprej, kakor dosedaj, objavljalo doneske človekoljubnih dobrotnikov za studentovsko kuhinjo ter bo posredovalo med dobrotniki in odborom.

tedni so na državnej cesti med Osekum in Črničami blizu onega ogromnega hrasta na samoti napali trije možki nekega delavca, ki je šel iz Tržiča proti Ajdovščini, in ugrabili mu vse, to je 3 goldinarje. Tako seme naj le agenti odvedejo!

Iz Gorice v Tolmin je osem ur hoda in vozeč pride se v dveh urah, kakor nam poroča poslednja „Edinost“ v dopisu iz Kanala. I po našej dolini drži državna cesta iz Gorice proti Krenjskej. Od Hublja do Gorice je hodeč pet ur i s konjem dve uri i pol. Mila Vipavska! Tužca ti majka!

Iz Brd, 18. marca. — „Volitve so ovržene“ Ta glas doni danes iz visoke rezidence Dolenjskega županstva v Kožbani. Proti volitvam, ki so se lani ob košnji vršile, vložitji so bili „Jezovi“ in drugi volilci pritožbe; in po dolgotrajnem pretresovanju navodnih nepostavnosti, ki so se godile od laške strani, cvrglo je veleslavno c. k. namestništvo volitve. Toraj bomo znova volili. Prosimo slavno županstvo, da bi izbralo za volitve tak čas, ko bodo naši kmetje in posestniki imeli naj manj dela! Volilci, pridite vsi k volitvam! To Vam bo v prid in čast!

Tudi v Šmartnem bomo imeli bajda volitve v kratkem; kajti pretekla je že triletna doba sedanjemu starašinstvu in županstvu. Na zadnje pridejo volitve deželnih poslancev. To leto kaže, da bo osodepolno; je pač 89!

Izpod Predela, 11. marcija. — (Lanski sneg, letošnja cesta.) Senenik je minul, ne bomo se več plezali letos, plazovi bobnijo v nižave, kopnice se prikazujejo, vilazij (spomlad) se bliža. Kako smo bili kaj zadovoljni o tej zimi? Ne odveč! Lani je bilo snega dovolj, a „denarja ni bilo v kasi;“ in cesta je bila tri tedne zaprta. Na to je bilo nastopilo deževje. po cesti so drli potoki, in preplavili nam travnike in senožeiti, ker ni bilo napravljenih jarkov. In kmet je trebil svoje zemljišče, na to pa šel in plačal davke. Kaj je govoril po poti: je li molil, ali klel, to — nu, pa saj ne moram vsega povedati. Letos pa snega ni bilo. Stržek ni htel peti, bele mahe ne leteti, malo imamo v kleti!

Pa nadejamo se, da dobomo v bodočnosti kaj dela in zaslužka. V jeseni so merili novo črto za cesto čez Predel. Šla bi celo v Koritnico, od tod povprečno pod Strmec, odtod v Strince in posevno na Predel. Izpeljana bi bila tako, da bi se lahko topovi v teku prepejli na Predel. Stala bi ta stvar okoli 1/2 milijona. (Če ne bo premalo, celo do Bolca namreč!)

Nu, vsekako je skrajna potreba, da se popravi naša cesta, vsaj na nekkih mestih, kjer so vratolomni jarki in prepadi. Posebej pa hočem omeniti tu prostor na bolški Kluži pri Maserovej bajti. Onde je hudo brezno, okoli 70 metrov globoko, pa na jedni strani popolnem brez bran. To je le pri nas mogoče. Onde je bil voznik zadel ob stran, in nekedo je uže visel čez rob: onde je drugemu vozniku uže bilo šlo jedno kolo čez navešje; onde se je bil nekemu stotniku oplasil konj, ter začel iti zadnjiski; in vže je imel zadnji nogi čez prepad; častniku odpala je bila sablja in kapa, le se silo so rešili oba. Največja nesreča pa se je pripetila tamkaj lani, na vernih duš dan. Znani krčmar Maser v Spodnjem Logu šel je v hudem viharji proti Klužam, luč mu ugasne, hotel je v zavetje k svoji bajti, pa je zgrešil pot v črnej temi, ter se prekutnil v strašansko globino. Še le čez 2 dni našli so ga daleč doli pod Kravanjem pod malini.

Ali bomo mi nosili še dalje našo kožo na prodaj po takih cestah? Kedo je dolžan take cestue brani napraviti: občina, cestni odbor, ali državno oskrbništv? Kaj menite storiti da se ne bodo več gajale take nesreče? P.

Pod Jerebico, dne 6. marcija. — (Pobirki.) Naš hudournik „Rojo“ so nam vendar uredili, da se ne bomo bali poplavljenja. Pošta se je pomaknila iz Srednjega Loga k nam, kar nam je všeč. Zdaj smo s pošto vsaj zadovoljni: ženska roka je vendar le včasih dobra. Prej uže nismo mogli več izhajati, dokler je robata možka roka vodila pošto. Le tako dalje! — Pa šudno. Zdaj imamo pri nas 2 poš i: proti Srednjemu Logu je prva, a proti Bolcu nosi kréma še tak stari napis, kar je potnikom v smoto. Na nekej hiši imajo tudi napis: prodaja kolkov, a kolkov ni, da bi jih pokušal. Mari še tablo doli! — Na Klužah bolških godile so se razne nerednosti v preteklem letu skozi več časa. V sled naših objav in drugih okolnostij bil je dotični častniški namestnik nekaj degradovan in frlöl je s Kluž na Sedmograško. Da ni imel strijčkov v armadi! Dokaz torej, da včasih pomaga, če si srep. Beseda o pravem času poljub na ueta! Z odselej bodo poveljalci na Klužah samo častniki. M.

Politični razgled

Državni zbor pretresa proračun naučnega ministerstva, ki daje poslancem priliko, da izrazijo razne pritožbe in želje svojih volilcev v šolskih zadevah. Do zdaj se je razpravljala centrala, to je naučno ministerstvo samo. Med desničarji odlikoval se je kot govornik knez Alojzij Liechtenstein, ki je bil predlanskem stavil predlog za upeljavo verske šole. Njegov govor je bil jasen, temeljit in prepričaven; razkladal je pomen verske šole ter dokazaval njeno potrebo proti raznovrstnim krivim pojmom in predsodkom, ki se širijo v židovsko-liberalnih listih proti njej. Žal nam je, da radi pičlega prostora, odmerjenega našemu listu, ne moremo prinesiti tega govora v njegovem polnem obsegu, ker bi gotovo pojasnil marsikateri neopravičeni predsodek. S pojasnjenjem in omejenjem katerega vprašanja je mogoče razgnati napačne misli in doseči sporazumljenje. V isti zadevi govoril je tudi minister Gavč ter priznal, da sedanja šolska postava potrebuje zboljšanja in da Liechtensteinove opazke so pomisleka vredne ter je obečal, da državni zbor bo o svojem času pretresal to zadevo. Včeraj sta govorila v tej razpravi glavna govornika dvorni svetovalec Beer in kanonik Klun, slednjič pa poročevalec.

Plemeniti Madjari, ki veljajo nam takraj Litave (rečice, ki loči Ogersko od drugih cesarskih dežel) kot inostranci vedejo, se jako vrolo v svojem državnem zboru ter zabavajo poslušalce in one, ki berejo razprave. Pravijo si jih tako gorke, da dva Rezijana, ki se skregata, ne znata boljših. Uže tri tedne mlatijo §. 25. nove vojaške postave, pa še ga niso omlatili, in pri tej priliki izrečejo si drug drugemu prav slane, tako da bi bilo kmalu prišlo do dvoboja med nekaterimi poslanci. Pa tudi nadobudni ali nadepolni prihodnji možje, ki nosijo zdaj še le študentovske hlače, se mešajo vmes. Neki dijak kraljeve realke napadel je državnega poslanca v državnozborskem poslopi. Ta ne bodi len napne samokres ali pištolo in ostrel dijaka na rami. Ministru Kolomanu Tiszi so brali poslanci levite iz onih govorov, katere je imel kot poslanec takrat, ko je bil v opoziciji. Govoril je proti tedanji vladi po vsem tako, kakor govori zdaj opozicija (nasprotna stranka) proti njemu. Vse se povrača.

Naš bivši zaveznik kralj Milan imel je v Belemgradu še lepe dneve. Sina Aleksandra I. pozdravlja ljudstvo navdušeno, kjer koli se prikaže, in tega je bil Milan vesel. Dne 15. t. m. imeli so v Belemgradu in po vsi Srbiji službo božjo za mladega kralja in kraljevo rodovino, česar je bil oče jako vesel. Na večer priredili so Belograjci velikansko bakljado po mestu do kraljevega dvora (konaka), kjer se je ljudstvo ustavilo in navdušeno nazdravljalo Aleksandru I. Aleksander in Milan, z regenti in ministri, prikazala sta se na oknu ter poslušala presrčen županov pozdrav. Milan je odgovoril v imenu svojega sina in se presrčno zahvaljeval za skazano udanost. Dne 19. je odšel Milan v Budapešto, kjer ga je naš cesar prijazno sprejel, potem na Dunaj, kjer se mudil nekaj dnij. Odtod se vrne v Belgrad; potem pojde v Carigrad in v Jeruzalem na božjo pot.

Naši zvesti in udani prijatelji Italijani bi nam radi pomagali v naših zadregah, ako bi sami ne imeli še večjih doma. Skušali so na vse mogoče načine, da bi Francoze pregovorili za kako ugodno kupčijsko pogodbo, pa zastonj. Francozi so jim že v četrtrč figo pokazali, odkar so se zavezali z Nemci branit evropski mir. Crispi je sestavil novo ministerstvo, a svojega stola ni utrdil, in že se govori, kdo bi mogel biti njegov naslednik. Ko je ministerski predsednik v zbornici poslancev omenjal, da tudi Cavour je združeval v eni osebi ministra notranjih in zunanjih zadev, mrmrali so poslanci, češ kako se more Crispi primerjati s Cavourjem. V Lombardiji so kmetje (koloni) ustavili delo,

da so morali vojaki priti in skrbeti za mir in red. Čudno, da Italija, če tudi „zjedinjena“, nima vsega, česar bi potrebovala.

Našemu severnemu zavezniku Bismarku ne gre vse, kakor bi hotel. Odkar je šel Milan iz Belega grada, začeli so prinašati vesti na dan, ki kažejo, da upliv nemških diplomatov na usodo srbskega kraljestva je bil večji nego se je mislilo. Garašanin govori nekako tako, kakor da bi bil Bismark našantal Srbe v vojsko zoper Bolgare, a ne Avstrija, ki je svetovala le oboroženo opazovanje ob meji in čakanje, kaj se bo godilo.

Francoska vlada ima veliko preglavico z Boulangerjem in njegovimi pristaši. Začela je pravcato kriminalno pravdo proti „ligi patrijotov“, neki družbi, ki po vladnem mnenju je delovala proti republiki, po družbinih izjavah pa za Boulangerja, a vendar za ljudovlado. Priča-kuje se, kaj sodniki k temu porekó. Ako toženci ne bodo obsojeni, bó to hud udarec sedanji vladi, ker se poreče, da toži le iz sovraštva in maščevalnosti. Boulanger potuje po deželi ter pridiga, da je krivično preganjati katoliško cerkev, in dobiva s tem vedno več pristašev.

Domače in razne vesti.

Katoliški shod na Dunaji, ki je imel biti koncem novembra pret. l. in ki je bil nepričakovano odložen, določen je zdaj na čas od 29. aprila do 2. maja t. l. ter se ne odloži več. Program temu shodu in pravila katerih se je držati pri oglašnji, objavili so vsi večji katoliški časniki. Kdor se hoče shoda udeležiti, naj se oglasi o pravem času.

Deputacije pri gosp. Jos. Gorupu na Reki. Po dogovoru zbrale so se dne 18. t. m. na Reki deputacije iz Ljubljane, Karlovca, Pulja in Gorice, katere so izročile veletržcu gosp. Josipu Gorupu diplome častnega občanstva, oziroma društveništa mnogih občin in društev v hvaležno priznanje visokodušne radodarnosti, s kojo se je, kakor do zdaj še nikdo drugi, sponesel v prid slovenskemu narodu. — Iz Ljubljane so prinesli gg. vladni svetnik Murnik, glavni zastopnik Slavije Hribar in odvetnik dr. Tavčar 24 diplomov raznih krajskih občin, iz Karlovca starosta tamošnjega Sokola g. prof. Vambergar s 6 sokoli krasno diplomu častnega društva št. št. 1, iz Pulja č. g. Ante Jakić, urednik lista „Il Diritto croato“ in g. predsednik jako okusno izdelano diplomu tamošnje slovanske čitaonice in slednjič iz Gorice g. E. Klavžar pravlično diplomu tukajšnje čitalnice.

Deputacije so bile preprijazno sprejete in zares knježevsko pogostočene. Obširnejši dopis o tem jako zanimivem shodu pridobimo prihodnjic.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici bo imela v soboto 23. t. m. ob 7. uri zvečer v prostorih goriške čitalnice svoj letošnji občni zbor z navadnim dnevnim redom, ki je v pravih določeh. Društveniki se ujudno vabijo k obilni udeležitvi, rodoljubi pa, ki niso še vpisani v to društvo, naj pobité vpisati se, da bodo pomagali pri narodnem delu z združenimi močmi za splošne koristi. — Narodnost ni iz pekia, kakor menijo nekateri kratkovidneži in bojazljivci, niti ostanek poganstva, temveč je tako naravna človeku, kakor je naravna samosvest, ponos, družljivost, usajemnost, brez katerih se ne dosežejo velike reči. Ostanki poganstva so po našem mnenju preziranje, ločenje, zaničevanje, sovraženje, smešenje, zaviranje, zatiranje drugih narodnosti, kakor se žalibog Slovencu pogosto godi. A pačitelj javnega mnenja in pravosti so uloge zamenili ter tožijo nas Slovence in Slovane, da krđimo in napadamo pravice drugih, katerim jih vedno in pri vsaki priliki priznavamo in poudarjamo. In celo med našinci se dobivajo ljudje, ki se pončujejo o naših človekoljubnih naporih ne pri nas, ki jim lahko vsak čas brez strahu odpremo srce, temveč pri naših nasprotnikih, ter smatrajo najmanj kot nepolitično, ako ne kot peklenko, poganško, framasonsko, grešno vse to, s čemer se naši nasprotniki, obrekovalci in hinavski pohujenci ne ujemajo. A rodoljubi naj se tega ne strašijo, temveč naj krepko delujejo, zaupajoč na Boga, ki vidi njih srca in ki more ohraniti Slovence narodnega propada tudi v sedanjih težavnih in težkih razmerah, kakor jih je ohranil za časa turških in francoskih vojsk ter drugih nezdod. Bog z nami!

Radodarne doneske radi beležimo, kadar se nam naznanijo, da pobotamo prejem nasproti darovalcu ter da sestavljamo razkaze zavodom, katerim veljajo darovi. Danes nam je sporočeno, da M. K. v Gorici je daroval študentovski kuhinji, otroškemu vrtu v

Gorici in onemu za soškim Mostom v Pevni po 2 gl., skupaj 6 gl. Preserčna hvala v imenu in na prošnjo obdarovancev.

Vabilo k besedi, katero priredi Solkanska čitalnica v nedeljo 24. t. m. v Mozetjčevi dvorani. Začetek ob 7. uri zvečer. Spored: 1. „Petje.“ poje moški zbor. 2. „Genovefa.“ žaloigra v šestih djanjih. Osebe: Zmagomir, grof Rhenski. Genovefa, njegova soproga. Boleslav, njihov sin. Golo, hišnik. Wolf, nadštolmoster. Berta, vratarjeva hči. Kraljev poslanec. Kuno, Beno, boriča. Angelj, Vitozi. Vojaki. Hlapci in dekle. 3. „Petje.“ poje moški zbor. Po besedi bode prosta zabava. — Vstopnina za nedruštvenike znaša 20 kr., za nedorasle 10 kr., sedeži 10 kr. — Za sedeže se lahko pred besedo prikrbi pri društvenem dežurničarji. Ker je „igra“ jako ganljiva in primerna sedanjemu času, nadejati se je mnogo domačega in zunanjega občinstva. Solkan, 17. marca 1889.

Iz Brazilije v Ameriki prihajajo domačim in zunanjim časnikom najžalostnejša poročila od izseljencev, ki ginejo v tujini ali pa skušajo, kakor morejo, vrniti se spet v svoje domače kraje. Pri vsem tem hodijo agenti okolo lahkovernih ljudij, kakor kaže današnji dopis izpod Čavna, ter jih pregovarjajo, naj bi šli na dolgo in žalostno pot, ki bi jih vedla v pogubo. Nadejamo se, da rojaki, ki želijo sebi dobro, ostanejo rajši doma, nego bi šli prostovoljno v gotovo nesrečo. Edina dežela, ki daje rokodelcem dobrega zaslužka, je argentinska ljucovlada v Ameriki, kjer delajo nekateri naši ljudje in se hvalijo z zaslužkom.

Avstrijska karavana (družba romarjev), katero je priredil dunajski knjigar Leon Woerl, odrinila je včeraj popoldne z Lloydivim parnikom iz Trsta v sveto deželo. Vse potovanje po morji in po suhem in bivanje na svetih mestih v jutrovih deželah trpelo bo okolo šest tednov. Romarji iz prejšnjih let popisovali so, kar so tam videli, in to je napotilo druge, da jim sledijo po isti poti. Tudi goriška duhovščina ima svojega zastopnika med romarji.

Antisemit se imenujejo ljudje, ki so nezadovoljni s pogubnim židovskim uplivom v javnem življenju ter skušajo uvesti krščanska načela v gospodarsko, politično in versko življenje. Židovski upliv je tako velik in splošen, da se mu morejo le široke plasti ljudstva ustavljati, ker pesamezniki, če tudi mogočni, mu niso kos. Na Dunaji, v novem Jeruzalemu, se židom najbolje godi; tam razvijajo svoj mogočni upliv v vseh strokah javnega življenja; a tam se je tudi ljudstvo najprej zavedlo nevredaoga stanja, v katero ga je židovstvo potisnilo, ter se začelo ustavljati pogubnemu delu židovskih liberalcev. Pod imenom „združenih kristijanov“ zbralo se je pri dopolnilnih občinskih volitvah v dunajsko starešinstvo, ki se vrše ta teden, vse, kar ni po rodu, po mišljenju ali po dejanju žid, v veliko stranko, ki je v tretjem volilnem razredu pritorila k dvema mestoma, kateri je že imela, še devet novih. Samo v prvem in drugem volilnem okraju zmagali so židovski liberalci; a še tam dobili so kandidati „združenih kristijanov“ velikansko število glasov. To pomenja zmago križa nad talmudom, zmago krščanske pomirljivosti nad židovskim narodnim prepričkom. „N. fr. Pr.“ se togoti, da so pri teh volitvah Nemci, Čehi, Poljaki, Madjari, Italijani, Slovenci složno volili pod skupno zastavo „združenih kristijanov.“ Se vé, da to jih mora boleti, ker zjedinjeni in pomljeni avstrijski narodi ne bodo potrebovali več liberalnih ali židovskih hujskačev, ki netojo in vzdržujejo nemir in preprič med raznimi narodi. Tudi izvoljeni starešine zastopajo razne narode in stanove ter izražajo tako ono edinost, ki bi morala vladati med avstrijskimi narodi. Celo en kaplan (Adam Lačka) prišel je v dunajsko starešinstvo, in do zdaj nismo brali niti v židovskih listih, zakaj se duhovnik meša v občinske zadeve.

Matica Slovenska. Odbor „Mat. Slov.“ podaril je v-proslavo 40letnice cesarjeve 1037 „Zgodovin avstrijsko-ogrške monarhije“ in 214 „Spomenikov“ učiteljskim in šolskim knjižnicam po raznih slovenskih deželah. — Za tekoče leto dobe udje po tri knjige: 1. Lotopis, obsegajoč sestavke iz raznih znanostij. Urednik dr. I. Požar. 2. Dušeslovje, I. del. Spisuje dr. Lampe. 3. Erjavčevih izbranih spisov 2. del, ureduje prof. Levec. Vsega vkupe nad 50 tisk. pol Razven omenjenih knjig založi Matica za prodajo še Križmanovo „Italijansko slovnico“. — Letos objavi Lotopis tudi avtentičen zapisnik vseh pokojnih ustanovnikov Maticinih, da se tako ohrani spomin vrednim društvnikom. — Po mnogozaslužnem umrlem kanoniku Žuži v Laškem Trgu prejela je Matica dedščino 100 gold. Društveno premoženje narastlo je v proteklem letu za 2000 gold. in se more sedaj naprej za knjižavno namene porabiti na leto uže 4.000 gold. — Od 17. oktobra l. t. pristopilo je društvu na novo 75 članov; posebno raste število v goriški nadškofiji. Kanal, Brda in Cirkno dobé nove poverjenike. — Svoje 25 letnice spomnila se je Matica dostojno s tem, da jo dala društvnikom po štiri splošno ugajajoče knjige, a spomniti se je hoče letos nekoliko še v slovenskem

obnem zboru; dolžnost je pa nasprotno vsakega slovenskega razumnika, da temu prepotrebemu edinemu znanstvenemu društvu kar najpreje pristopi, ako se dozda ni ud. Število udov še vedno ni v nikaki razmeri z razumnijštvom slovenskim, niti ne s plodonosnim delovanjem Matice naše.

Umrli je 20. t. m. ob 9. uri zjutra župnik v pokoji v Podmelcu in zlatomašnik v. č. g. Miha Pirih. Pogreb bo 22. t. m. ob 10. uri. Ranjki je služboval v Cerknem, na Bukcvem, na Idriji pri Bači in dobrih 30 let v Podmelcu, kjer je zidal farovž in kaplanijo in pripravil nove zvonove. Sploh je bil delaven do visoke starosti. — Administracija fare Volčanske je izročena v. č. g. dekanu tolminskemu Josipu Krageljnu in č. o Golazij pride le pomagat spovedovati o velikonočnem času.

Zabavni vlak v Postojino pojde dne 25 t. m., ako bo lepo vreme, z Reke in iz Trsta. Iz Kormina odide dotični vlak ob 8. uri 46 minut zajutra, iz Gorice ob 9. uri in 20 minut ter dojde v Postojino ob 2. uri popoldne. Iz Postojine se vrne vlak ob 7. uri in 15 minut zvečer; potniki iz Gorice in Kormina popeljejo se z Nabrežine na svoj dom z onim osebnim vlakom, ki odide z Nabrežine ob 10. uri zvečer. V Postojini bo tisti dan jama razsvetljena z elektriko in z 2500 svečami; vstopnina v jamo I. gl. Vožnja za naprej in nazaj stala bo v Korminu za I. razred 6 gl. 55 kr., za II. razred 4 gl. 90 kr., za III. 3 gl. 25 kr. — v Gorici pa za I. razred 5 gl. 70 kr., za II. 4 gl. 30 kr., za III. 2 gl. 85 kr. Vožnji listi se bodo izdajali pred odhodom dotičnega vlaka pri postajnih blagajnicah.

Družba sv. Cirila in Metoda, ki ima svoj sedež v Ljubljani, izdala je kot drugi zvezek svoje knjižnice knjigo z naslovom „Rudolf Habsburški, oča avstrijske cesarske rodovine“. Prvi zvezek, ki je izšel preteklo poletje in ki se je razdelil v več tisoč iztisih med šolsko mladino, imel je napis: „Franc Jožef I., cesar avstrijski“. Oba zvezaka upisal je Fr. Hubad, c. k. gimnazijski profesor v Graodi. Nova knjižica šteje 77 strani na mali osmerki in ima razen lepe in umljive besede tudi dve podobi: Rudolfa Habsburškega in duhovnika s presvetim R. T. Berilo je jako poučno in primerno posebno šolski mladini, v kateri more buditi patrijotične čute do cesarske rodovine in do avstrijskega cesarstva. Prvi zvezek stane 15 kr., drugi sedanji pa 20 kr. ter je vsega priporočila vreden. Družba sv. Cirila in Metoda stekla si je lepe zasluge s svojima knjigama, ali to ne bo branilo, da jo bodo židovski in oficijozni listi natolcevali panslavizma, kakor se jo do zdaj. Navdihneni politiki hodejo po vsi sili, da Slovenci, izzemši one, ki re znajo brati, smo panslavisti, nezanesljivi Avstrijci, ter da vai naši pojavi državne in dinastične zvestobe so le pesek v oči, ki naj bi prikrival prave namene slovenskega naroda, rekši njegovih zastopnikov in delavcev na političnem polju. Če to premišljujemo, moramo res vprašati, kaka bo prihodnost države, ako se bodo smeli še dalje tako eurovo in zlobno z nogami teptati najiskrenejši čuti, katere ima vsak Slovenec za svojega cesarja in za svojo domovino? Ali smejo res omenjeni krti razrivati drob cesarju preudačega naroda v njegovih političnih in nepolitičnih možeh ter rušiti državi prepotrebne stebre? Upajmo, da bo bolje!

Zgodbe Sv. Pisma za nižje razrede ljudskih šol. S 47 podobami. Nemški episal D. r. Friderik J. Knecht. Poslovenil Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru. Z dovoljenjem knezo-škofovskega Lavantinskega in Ljubljanskega Ordinarijata. Freiburg v Breisgavi. 1889. Herderjeva založnica. Dunaj I, Wollzeile 33: B. Herder zaloga. Založna cena, vez. 26 kr. — V Herderjevi zalogi (Freiburg im Breisgau und Wien I, Wollzeile 33), so izišle in se dobivajo pri vseh knjigotržcih: Slike zgodbe svetega pisma. Štirideset podob najvažnejših dogodbeh starega in novega zakona. 40 litografiranih in barvanih listov. Velikost listov: 44 na 50 cm. Barvane slike 8 f. 68 kr.; v lepem na pol platnenem zavitku (nevezano) 9 f. 40 kr.; vezane v pol usnje 9 f. 42 kr. — Posamezne slike barvane po 22 kr., nebarvane po 19 kr. Te slike prilepljene na trdi papir stanejo: 20 slik (ne lakirane) 14 f. 26 kr.; 20 slik (lakirane) 19 f. 22 kr.; 40 slik (ne lakirane) 17 f. 98 kr.; 40 slik (lakirane) 22 f. 32 kr. V imenovani zalogi dobi se tudi lep okvir za slike. Cena mu je 3 f. 10 kr. Kdor kupi okvir, ne potrebuje zavitka. Te slike so do zdaj se izdale v nemškem, francoskem, angleškem, holandskem, madjarskem, španskem, češkem, poljskem in hrvaškem jeziku (Slikovna Biblija).

Zahvala.

Podpisano veže prijetna dolžnost izraziti blagorodnemu gospodu D. r. Martinu Keršovanju v Gorici svojo najiskrenejšo zahvalo, ker jo je jako dobro ozdravil, ko je bila oglešela.

V Gorici, dne 20. marca 1889.

Karolina Blesner.

Schwarze, weisse und farbige Seiden-Damaste von fl. 1.40

bis fl. 7.75 p. Met. (18 Qual.) — versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Delavon in delavki, ki si morata delom svojih roh služiti vsakdanji kruh, je vsaka pokvara ljubelega zdravja v veliko škodo; zato se morata skrbno varovati, da se izgubita vsaki bolezn, ali pa da se ji hitro ustavi, ako jih je napadla. Sredstvo, ki se je pri delavcih vsled svoje niske cene (stane na dan dva krajcarja) in pri tem prijetnega, gotovoga učinka sploh udomačilo, so lekarja Riharda Brandt-a Svicarske kroglice. Dobivajo se v lekarnah škatlja po 70 kr. ter so se pokazale uže 10 let. kot izvrstno domače zdravilo v vseh slučajih, ko je radi slabega prebavljanja in hranjenja nastala trudnost udovnerazpoložnost, pomanjkanje teka, omotica, zadelanost, težek želodec itd. Kupovalec naj bo vedno previden, da ne dobi kake nevspešne ponarejene reči.

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so ob smrti naše preljube matere oziroma soproge

Marijane Tomšič

skazali sočutje svoje na tako presrčen način, in mnogobrojnim spremljevalcem k večnemu počitku izrekajo najtoplejšo zahvalo

V Št. Andreži, dne 15. marca 1889.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Za milo sočutje ob smrti našega ljubljenege očeta

Andreja Trebše

izrekamo vsem znancom in prijateljem srčno zahvalo. Posebno toplo se zahvaljujemo g. stroicem iz Bovca, Žage in Srpenice, ki so spremili nepozabnega nam očeta k večnemu pokoju.

Na Srpenici, meseca marca 1889.

Zalujoči ostali.

Natečaj.

Pri tem c. kr. okrajnem sodišču razpisuje se služba diurnista z dnevno enega goldinarja.

Prosilci zmožni slovenskega, italijankega in nemškega jezika naj predložijo dokumentirane prošnje, ali pa se osebno predstavijo pri podpisnem do 1. aprila 1889.

C. Kr. OKRAJNO SODIŠČE v

Sežani, dne 25. marca 1889.

C. kr. okrajni sodnik.
DEJAK.

V VSEH TRAFIKAH.

NAJBOLJSI
papir za cigarete
je pristni
LE HOUBLON
FRANCOŠKI IZDELEK
Cawley-a & Henry-a v Parizu
SVARI SE PRED PONAREJANJEM!

Glavna zaloga za Avstro-Ogersko: OTTO KANITZ & Co, I. Stoss im Himmel, Dunaj.

GOSTILNA PRI KATARINU
na Goriščeku v Gorici

odpre se spet prihodnjo saboto 23. t. m. Podpisani se bo trudil, da zadovolji svoje obiskovalce z izvrstnim marčnim pivom, dobrimi vini in dobro, ukusno hrano, ter se priporoča slavnemu občinstvu, naj bi ga prav obilno obiskovalo.

V Gorici, 20. marca 1889.

Najudanejši
JURIJ VATTOLO.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gl. 30 kr.

VELIKI TEDEN

IN

VELIKA NOČ,

pisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje, kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pride še 10 kr. za vozni list.

V Bruslju 1. 1888 obdarjena z 2 svetinjama od slata.
Franca „čisti hitro in gotovo.“
professor Karl pl. Braun na Dunaji.
Jožefa ne uzrokuje nikakih težav
professor pl. Bamberger na Dunaji.
Grenki „dela bolj uspešno, ko
druge grenke vode.“
Professor Leidesdorf na Dunaji.
Vrelec

Zahteva naj se vedno in razločno: **FRANCA JOŽEFA GRENKI VRELEC.** Zaloga povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofoletti, in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine pristo!

Visokocastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posodin orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovjše oblike, kot

menstruac, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je prodlžil našt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane.

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine pristo!

— G. Likar trguje v Semeniških ulicah h. št. 10. —

Pisarska priprava:

sklad papirja 500 pol, predpisnega,	— gl. 85 kr. do	1 gl. 40 kr.
„ „ „ uradnega	1 gl. 80 kr. do	3 gl. 60 kr.
„ „ 250 „ pisemskega v četorki	1 gl. 35 kr. do	2 gl. 20 kr.
„ „ 200 „ pisemskega v osmerki	— gl. 65 kr. do	1 gl. 35 kr.
zavitki in papir v zavitku za 10 pisem	— gl. 8 kr. do	— gl. 30 kr.
„ „ v škatlji za 25 pisem	— gl. 25 kr. do	— gl. 75 kr.
„ „ v škatlji za 50 pisem	— gl. 40 kr. do	1 gl. 50 kr.
100 pisemskih zavitkov	— gl. 25 kr. do	— gl. 70 kr.
škatlja peres (144)	— gl. 25 kr. do	1 gl. 10 kr.
dvanajstoriga svinčnikov	— gl. 7 kr. do	— gl. 96 kr.
vpisne knjige in knjižice (notesi)	— gl. 2 kr. do	3 gl. — kr.
zvezki za vpisovanje glask (i. t. d.)	— gl. 10 kr. do	— gl. 40 kr.

MAŠNE KNJIGE:

Dušna paša. Svota ura. Jezus devicam govori. Gospod, usliši moje molitev! Getzemani in Golgota. Slava Marije. Nevesta Kristusova. Molitve pri očitni službi božji. Nebeška hrana. Pot v nebesa. Misijonski križ. Kruh nebeški. Vrtec neboški. Ključ neboški. Čast Bogu! Mašne bukvice. Hodi za Kristusom! L'lija v božjem vrtu. Jezus in Marija. Kruh angelski. Nebeške iskrice. Po-božni otrok. i. t. d. Tiskovinam za županstva se je cena mnogo znižala.

Pri večjih naročitvah se cene zdatno znižajo.

sprejema knjige v vezanje;

Zaloga gotove obleke. Krojačnica in blago.

IGNAC STEINER V GORICI.

Da ustrezem mnogostranski želji svojih gospodov odjemalcev in da bom posnema izgled večjih skladišč v glavnih mestih, sklenil sem, da se bom držal glede izdelkov in blaga v svoji štacuni uže od 1. marca tekočega leta naprej načela

STALNIH CEN,

katero prihrani prodajalcu mnogo časa in daje kupovalcu poročstvo, da določena cena jo zadnja, po kateri more prodajalec oddati svoje blago.

Potem ko sem določil najnižje cene, dovolim kupovalcu, da razširim kupčijo se svojim blagom, odbitek 2%, ako kupi za 50 f. blaga, in odbitek 3%, ako kupi za 100 gl. blaga in ko plača hitro v gotovini.

V ednajstih letih, v katerih mi je bila prijetna čast služiti slavno občinstvo, iskal sem vedno v tem vso svojo hvalo, da sem se skazal vrednega njegove podpore, in bilo mi je to glavna skrb, da sem uvedel v svoje skladišče ona zboljšanja (reforme), ki morejo služiti v složnost in dobiček gospodom kupovalcem, in zdaj je moja največja želja, da bi si zaslužil vedno večjo naklonjenost tukajšnjega slavnega občinstva.

Najudanejši **IGNAC STEINER.**